Any XXVII — Vendrell, 12 de Novembre de 1932 — Número 1388

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 1'50 ptes; Fora, 1'75; Extranger, 2'50
Número corrent, 15 céntims :: Atrassat, 20
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
:: REMITITS: 15 CENTIMS LINEA ::
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo concertado

Cal serenitat i patriotisme

Entre articles a la premsa, ressenyes de mítins, notes oficioses dels partits, discursos, conferències i demés mitjans de propaganda electoral, hom comensa a tenir el cap tèrbol i se li fa dificil puntualitzar la veritable situació de molts partits i més encara de tants i tants candidats com es presenten. Però això sols ens passa als que no som enduts per cap fanatisme i ens mirem la picabaralla des de un plà neutre i amb tota serenitat; els demés, els partidistes integèrrims, han aclucat els ulls i tapades les oïdes arremeten a tota hora al bulto, sens escoltar raons ni pesar consequències. No vol dir això que ens desentenem de la nostra obligació ciutadana; molt al contrari, els qui no som arrastrats avui per les fortes corrents passionals—i som més dels que molts creuen—pensem intervenir en la alta missió del sufragi i obrar, davant aquest, amb la més serena ciutadania; no votarem cap candidatura disciplinada, però escollirem els candidats un a un amb la màxima equanimitat del deure patri, esmenant així l'atropell feixista majoritari que se'ns ha volgut imposar en exigir un vuitanta per cent dels sufragis emesos, barrant d'aital manera l'accés al primer Parlament Català a moltes i respectables idealitats i persones que no s'han sentit atrets per l'afany immoderat de domini.

Nosaltres recomanem a tothom que voti; però que en exercir el sufragi tingui presents dues coses escencials: el catalanisme i la lliberalitat de cada nom que s'inclogui en la candidatura. Si tots els catalans ho fessim així no dubtem en afirmar que'l Primer Parlament Català vibraria la més alta nota patriótica, es faria respectar en la seva actuació i aboliria tota ombra dictatorial o feixista, totes elles repugnants als nostres ulls, totes elles pernicioses al seré desenrotllo del poble català, avui tan pertorbat per campanyes basades damunt la excitació de l'egoisme, sobre tot els senzills camperols llençats a estridències que mai havien viscut i que tan contraposades estan a la seva manera de esser i sentir.

Les eleccions imminents

Les eleccions s'apropen. Estem de ple en un periode de lluita electoral. Les masses s'apassionen. Totes les eleccions —siguin del caire que siguin—arriben a apassionar l'esperit de les masses. Però jo gosaria dir que les eleccions imminents porten aparellada una nova passió que fa sentir als bons catalans un pessigolleig estrany que és a l'ensems, una interrogació i una resposta.

Els homes que surtin elegits el dia 20 hauran d'estructurar un poble, hauran d'organitzar una autonomia. Tasca de responsabilitat i de competència aquesta tasca. Tasca dificil i compromesa ja que del seu resultat depen l'èxit o el francás de Catalunya!

Aquestes eleccions—eleccions per al primer Parlament de Catalunya—es faran amb el cens electoral vell, amb tots els seus inconvenients i sense el vot de les dones.

D'això n'haurà de respondre algun dia l'actual President de la Generalitat davant el Tribunal de garanties Constitucionals.

Però a part de les deficiències de l'organització electoral i de la mala fe d'uns homes que només saben ésser partidistes caldria que tots els catalans tinguessin un gran interés per a que les properes eleccions fossin un exemple i un estímul de ciutadania. I d'això n'hem de respondre tots els catalans davant del Tribunal Suprem de la nostra pròpia consciència d'home civilitzat, del segle XX.

Molts dels que han vist amb mals ulls l'aprovació de l'Estatut ara estan a l'espectativa del fracás de Catalunya. No fa pas molts dies que els diaris castellans —i no els catalans—reproduien una lletra del ministre d'Obres Públiques, Sr. Prieto, adreçada als seus paisans en la qual els hi remarcava la conveniència de presentar l'Estatut llur a les Corts com més aviat millor, per la raò de què ara, a les Corts hom respira aires d'autonomia i més tard qui sap si amb el fracás de Catalunya seria més dificil el reconeixement d'altres Estatuts.

Per a evitar, doncs, aquest fracás possible de Catalunya, que el ministre d'Obres Públiques dona com a segur, és menester que tots els catalans ens esforcem per a que el primer Parlament de Catalunya sigui un prestigi incommovible, capaç de fer triomfar Catalunya de la prova de competència i bon govern que l'Estatut li reclama.

I per això és menester la sinceritat de les eleccions. Aquesta sinceritat no cal que sigui dictada per cap decret. Cal que els ciutadans la exercitin per un imperatiu de ciutadania i de patriotisme. Perquè les eleccions siguin sinceres és precís votar amb decissió i convenciment la candidatura escollida. Cada ciutadà ha de vigilar conscientment, escrupulosament. I quan apareixi algun elector infecte i corromput ha de posar-lo en el moment a la vindicta pública.

Els que tenen por en la sinceritat electoral és que no tenen confiança amb ells mateixos. I de fet hi ha molts homes de partit que no poden tenir-la aquesta confiança, perquè han atemptat contra les escències pairals del nostre poble, amb un programa incoherent, desarticulat i demagògic i el nostre poble tindrà el seny i la ponderació necessaris per a triar els homes defensors de la concòrdia ciutadana, amb solucions clares i concretes per a la nostra constitució interna.

Entretant, però, cal assabentar a tots aquells liberals i demòcrates que ens han resultat llibertins i demagogs, que en cas de voler reproduir les amenaces i les coaccions del 28 de Juny, els vertaders catalanistes sabrem protestar-ne com calgui.

J. M. GUIX I SUGRANYES

EL BAIX PENEDÈS admet, en principi, la col·laboració expontània de tota aquella que vulguin honorar-lo amb llurs escrits, que son cordialment acollits, repassats ortogràficament i publicats, sempre que siguin curts, tinguin interés periodístic i encaixin dintre les normes generals del periódic. No es tornen els originals, publicats o no.

Un home de la República

CARNER

Don Jaume Carner. La primera impressió és la d'un home bast, quadrat i directe. La segona, a més a més, la d'un home caute, serè, preparat, intel·ligent i enèrgic. La tercera—quan se l'ha tractat, se l'ha vist actuar i s'han seguit amb atenció els seus gestos—la d'un home superior, que sap que la vida ha d'omplir-se amb deure, amb sacrifici i amb generositat.

Don Jaume Carner. Un home de la república. Un ciutadà al servei del seu país. En una hora que servir al país volia dir llançar-se a la vida política i actuar-hi intensament, amb tot el coratge de la vida, Carner ho abandonava tot per la política. 1906. Solidaritat Catalana. El «C. N. R.» Abans havia passat per l'Ajuntament, i havia sabut ésser veu superior d'una Barcelona en marxa, com a ciutat i com a capital. I, a més a més, quan el regidor Francesc Cambó organitzava una recepció solemne al petit tirà Alfons XIII, el regidor Jaume Carner feia constar la seva protesta i es negava a assistir a la recepció.

Vingueren decepcions, amargures, enuigs, fracassos dels quals Carner no era responsable. Sense massa temperament polític—en el sentit estricte—Carner veia els camins més clars que ningú. No triomfà el seu criteri. Calgué retirse, allunyar-se del que topava amb aquella contextura quadrada, forta i directa del pagés del Vendrell. Carner es tancà hermèticament en la seva professió. Advocat. Gran advocat. El primer «buffet» de Barcelona. L'alta banca, la gran indústria, la posició social magnífica. «Allò», la política, degué semblar un somni en certs moments. Era lluny allò. L'ombra de l'entranyable Ildefons Sunyol degué venir, alguna nit, a l'emoció d'un record i d'una joventut.

Molts anys de silenci. Molts. Del rostre desaparegué la bona barba florida. Una barba romana, com el bust, com els muscles. Ara és la cara rasurada. Una ombra gris al bigoti. Les gafes d'or. El gest, igual. Ferreny, ample, desmarxat. Sota les dures celles, aquella mirada ingènua i clara. I a la boca—plegada sovint en meditació—de vegades una rialla clara, sincera, sonora.

Després, l'hora de la República.

* * *

L'hora de la República. ¿I Carner? ¡I aquell regidor, aquell diputat, aquell home de la «Solidaritat» i del «C. N. R.»?

Aquell home tornava a ésser a la disposició dels seus compatriotes, al servei del seu país, a les ordres del «seu» règim. Fortuna, «buffet», posició social, banca, indústria? Sí, però primer el deure. I el deure, a l'hora de la República, era el sacrifici de tot allò, l'oblit de decepcions i d'amargures; la capacitat, l'experiència, l'estudi i la mateixa fortuna acumulats en el retir, al servei de la gran causa, de l'ideal de tota la vida.

Don Jaume Carner fou diputat, Diputat de la República. La seva figura, en apareixer, en re aparèixer en les rojes esconades del Parlament espanyol, tenia no sé quina emoció. Tornava amb ell, superada ja, una hora solemne de la vida catalana, que havia pogut ésser pròleg i anunci d'aquelles Corts Constituients que iniciaven una història nova i fecunda. Un dia la veu de Carner tornà a omplir l'àmbit de l'hemicicle. Altra vegada calia defensar la pàtria catalana:

—*Señores diputados...*

L'accent ample, rotund, calent, del pagés del Vendrell que ha de traduïr una llengua de la qual mai trobarà l'accent ni el ritme.

Després, en la pau de la muntanya catalana al Pirineu, el Projecte d'Estatut. Després, encara, la Presidència de l'Assemblea de la Generalitat; després, el que sigui. Quan fa una cosa la fa, es lliura del tot a aquella cosa; sap dedicar a ella, si cal, tots els minuts del dia i totes les forces del cos i de l'esperit.

* * *

14 d'octubre de 1931. Carner, ministre d'Hisenda del Govern de la República. Ministre d'Hisenda, no gran cosa. El «buffet», els afers, la banca, la professió, els fills, ja esperaran. Ara s'ha d'estar al servei del país d'un. Potser allò altre seria més calm, menys engoixant. La responsabilitat molt menor i l'èxit segur. I la pau immutable. Però el deure és ací, en aquesta responsabilitat de Govern, en aquesta angoixa de trasbals, en aquesta agitació de ciutadà en actiu, en aquesta imminent possibilitat de fracàs.

El deure és ací. I al servei del deure la capacitat del técnic, l'entusiasme dels anys joves, el patriotirme sense límit. I aquella cosa enèrgica i rotunda, quadrada i clara, de la consciència de Carner. Una reorganització a fons del ministeri de Finances. Una implacable política monetària. Una austeríssima limitació de despeses. Una enèrgica frenada a l'empenta sense control de la dictadura. Una eficient intensificació en les recaptacions tributàries. I, al costat d'això, donar a les finances de l'Estat, en el possible, el ritme de la revolució política i social iniciada, que troba, ara en aquest Pressupost de 1932-33 un resum, impulsat per la social-democràcia i estructurat per Carner, en l'impost sobre la renda.

* * *

—*Carner ha prestado a la República incontables servicios de todo orden...*—ha dit aquests dies com a comentari a l'actuació del seu ministre de Finances, el president del Consell.

Serveis de tota mena. Serveis de patriota, de republicà. Serveis d'home d'honor i de sinceritat. Jo recordo encara, en aquella hora en que March fou trista i palpitant actualitat espanyola—no sé si tornarà a ésser-ho—el discurs severíssim de Carner. El discurs de una clara executoròria d'home honrat que jutjava la tèrbola vida de un contrabandista de mercaderies i d'honres.

—O la República acaba amb ells, amb aquest home i amb tot el que hi ha darrera aquest home, o ells acabaran amb la República...

Els punys de Carner colpejaven durament els pupitres del banc blau. La veu era encordada i les paraules premioses. El castellà, traduït al seu accent ample i calent, devenia dramàtic. El que deia Carner aquella tarda pogué semblar exageració. Més que la realitat devia parlar en ell la neta consciència de l'home incapaç d'entendre—a força de netedat—tota aquella vida obscura del contrabandista.

Però no passaven gaires setmanes i arribava el 10 d'Agost. Foren, forem molts, els que aquell dia haguerem de recordar les paraules de Carner:

—O ells o nosaltres. O la República acaba amb ells o ells acabaran amb la República.

L'home sense ombres veia aquell dia tots els perills que assetjaven, a l'ombra densa de moltes infàmies, el règim democràtic.

«Incomptables serveis», ha dit el Cap de Govern. Cada dia des del seu lloc de governant, Carner ha servit la República. Cap interès—cap—no ha prevalgut sobre l'interès col·lectiu del nou ordre i del nou règim. Cap pressió no ha doblegat els determinis que han semblat de Justícia. Cap apetència de ningú, cap censura, cap hostilitat, cap odi, no han fet rectificar un sol pas ni proferir una sola queixa.

Alba ha atacat Carner des de tots els fronts. Políticament, la seva Premsa i la del contrabandista—que es confonen—ha propagat la incompatibilitat de l'home de l'Estatut amb la cartera de Finances. Tècnicament, l'ha acusat de tots els errors. Personalment, ha arribat a la befa i a la injúria.

—*El convidado de piedra...*—deia, en una sessió, Alba referint-se a Carner que seia el banc blau. Carner empal·lidí una mica, aquella tarda. La protesta li feu tremolar els llavis. El senyor Azaña prengué la paraula, des de la capçalera. I Carner callà. Una vegada més, es conformava a tot, àdhuc a semblar el que Alba apuntava, àdhuc a passar per un home de palla, mentre se salvessin els interessos del Govern i del règim.

Ara, quan ha calgut fer els Pressupostos de la República, Don Jaume Carner, ministre de Finances, ha sabut ésser només això: ministre de Finances. L'home, el polític, el demòcrata s'ha hagut d'amagar sota l'antifaç rígid i glacial del tècnic. De vegades de la violència de contenir-se les llàgrimes han humitejat els ulls. Però, immediatament, s'ha tornat a ésser ministre de Finances.

I així ha calgut una lluita de llarguíssimes hores amb homes estimats per tal de reduir fins als límits viables els pressupostos dels seus departaments. Amb el Director General de Sanitat, Pascua, la lluita fou dramàtica. Calgué discutir pesseta per pesseta, entre les quals jugaven la vida o la mort dels pobres tuberculosos, dels infants abandonats, de tota la desferra humana dels hospitals, de tota l'angoixa i tota l'esperança dels Sanatoris. La realitat, en forma de moneda, era més forta que el noble afany d'ampliacions impossibles. Igual ha passat amb Rodolfo Llopis, el director general d'Ensenyament. I a Treball. I a Agricultura. I a Obres Públiques. Carner sentia com ells la necessitat dels de baix, dels malalts, dels obrers i dels infants. Però hi havia un límit material, i en aquell límit calia tallar impacablement.

Ell, Carner, ha confessat després la seva pena, la violència, l'amargura que foren per a ell aquelles llargues hores de regateig que semblava inhumà i que li feia saltar llàgrimes.

* * *

Ara, en el seu bon discurs d'aquests dies, Carner ha presentat al Parlament els Pressupostos de la República en aquesta anualitat. Els Pressupostos més sincers i més equilibrats que ha tingut l'Estat en els últims anys. A despit de trasbalsos, de traicions i de reformes, la finança de la República és sana, forta i, dintre les seves possibilitats, audaç. L'anualitat passada senyala el punt més alt de recaptació aconseguit per l'Estat. No hi ha emprèstits nous. L'erari públic es defensa amb les pròpies forces. La bogeria de la dictadura va dominant-se. Econòmicament, gràcies a Carner, som a una realitat clara i davant d'un futur optimista.

I amb Carner, burgés, home de gran posició, va a implantar-se al país la primera llei autènticament socialitzant: l'impost sobre la renda. Perquè és de justícia, perquè acorda amb els apremis del nostre temps, Carner no ha vacil·lat, ell, en donar forma a aquest punt d el programa de la revolució. Se l'ataca ja, durament. Però, ara com a cada hora, Carner serà amb el seu deure i amb la seva clara consciència de governant.

De governant que una tarda, des del banç blau, colpejava furiosament els pupitres i en una hora de traïció, quan semblaven poder tornar totes les ombres, totes les infàmies, tota la criminal ignomínia del passat, deia als diputats del Parlament del seu país:

—O la República acaba amb ells o ells acabaran amb la República... Hem de triar...

JOSEP MARIA MASSIP

Del setmanari «La Rambla».

Tenim, si no sufrim un error molt facil d existir degut a la incongruència del moment actual, davant nostre 180 candidats que aspiren a ésser el·legits per la ciutat, i naturalment 24 han d'esser els efectius. Solsament veure dit número ens ha posat d'un humor no gaire fi i una certa decepció s'ens ha apoderat. Cal reflexionar davant una pruija tan gran d'homes que aspiren a conquerir la confiança dels seus conciutadans. I en aquest moment de responsabilitat en que es va a la instauració del nostre poble, quan creiem que la sang freda i el pols fixe tenia d'esser nord i guia, veiem una barreja tan gran de candidatures que'ns ompien d'esglai.

Què cal fer davant d'un cas tan greu com especial? Seria pueril voler encausar a hom i orientar-lo en la ruta del dia 20. Estem més que segurs que pretendre definir actituts, o endevinar-les, no entra als nostres projectes, majorment que tampoc tenim la pretenció de la suficiència i creure que som infalibles en vaticinis. Ara bé; és clar que els militants en un partit es veuen precisats, per disciplina, a votar íntegrament quants noms s'indiquin, amb el ben entés que quasi mai la unanimitat ha sigut completa degut a que sempre hi ha algun malcontent que no ho troba be del tot i es permet fer algunaes mena. Però això no deixa d'esser en cassos particulars i per tant no els hem de prendre com a norma.

Emprò aquells que no militen en cap agrupació política i sempre han tingut un esperit liberal, saturat de catalanitat i republicanisme, els caldrà fer una barreja de noms; i el bon català que en aquests moments suprems hauria volgut una candidatura tot cor, de calitat i comprensiva, que marqués el principi del dret humà de l'home que va a sacrificar-se per encobustir i ampliar la nostra pàtria en un desenvolupament d'activitats que fos tan gran que mostrés a propis i extranys la sensatesa i el nivell moral que'ns pertoca, es condol i es lamenta de que la bandera suara esgrimida com arma de combat, sigui eficicient en personalismes, en baralles pròpies d'un safareig que no altra és la posició en els moments actuals d'iniciació de lluita, en estat electritzat, i que no fora extrany que un curt circuit fos prou per a iniciar l'incendi precursor de guerra intestina.

Per això ens dol i apena quan constatem en aquests moments de suprema responsabilitat, que veiem alguns canvis d'actituts inexplicables en persones que al nostre modo de pensar s'haurien hagut de supeditar estrictament al ideal i per ell laborar.

Tant de bò que les posicions que en aquest dia quedaran deslliurades, siguin per fi l'orientació definitiva que pertoca al problema nostre, que no altre, per ara i tant, és de catalanitat i república. I bo fora que ens en adonessim tots i treballessim de fet deixant a recó les ganes de complicar les coses. De fet és necessari anar a una simplificació clara, diàfana i constructiva.

ICAR

Barcelona, 9 de Novembre de 1932.

SAFAREIG

La febre que patim aquests dies ha degenerat en malaltia i aquesta ha arribat al grau de deliri. I potser el trasbalsament és tan gran que pren la forma de follia. Tant de bò que una sangria a temps fes baixar la febre i el pols adquirís l'estat normal d'una convalescència que ràpidament tornés a un estat natural i s'encausés d'una manera clara i explícita ajudant a sossegar els esperits torturats i torturadors.

Rafel Escofet Mañé

Metge

ESPECIALISTA EN PARTS

Malaltíes de la dona i de la infància

Diatèrmia

Raigs ultra-violeta

Electroteràpia

Massatge vibratori, etc.

Visita de 11 a 1, de 3 a 4 i de 7 a 8

Diumenges i dies festius de 9 a 1

(Els dijous a la tarda no hi ha visita)

VENDRELL

Telèfon, 49

¡S'acosten els freds!...

La millor estufa

La més neta

La més econòmica

GAS

Demani detalls i pressupostos a la

Fàbrica del Gas - Vendrell

Banc de Biscaia

Casa Central, Gran Via, 1.- BILBAO

Capital autoritzat, 100.000.000 pessetes - Capital suscrit, 60.000.000 pessetes

Reserves: 50.000.000 pessetes

Sucursal al Vendrell

Capitals confiats al Banc en 31 de Desembre de 1931

En compte corrent a la vista i imposicions.	Ptes. 346.648.714'85
En compte corrent especial i Caixa d'Estalvis.	» 113.627.557'41
En imposicions a plaç	» 96.601.396'70

Import dels valors propietat del Banc

Pessetes 353.822.109'35

Negociém els cupons venciment 1.er de Novembre

CAIXA D'ESTALVIS

COMPTES CORRENTS: A la vista 2'50 %

Serie A. 3'50 % anual - Serie B. 3'75 % anual

IMPOSICIONS:

De 8 a 89 dies.	3 % anual
De tres mesos a 179 dies . .	3'50 » »
De sis » » 364 » . .	4 » »
De un any en endevant . .	4'25 » »

Débiles usad el acreditado **Elíxir Callol** Es { rápido científico agradable } **que da Vida y Juventud**

Materials de totes classes Ciments "Griffi"

ROCALLA

Articles de la Casa Butsems i Companyia

Faroles i Tubs, de ciment centrifugat

Gran i variat assortit en Rajoles blanques, colors i dibuixos propis per a arrimaders i torretes

Casa especialitzada en articles verniçats

Articles de La Bisbal de Girona

IMATGES, NUMERACIONS I ROTULACIONS

Aquesta Casa s'encarrega de tota classe de treballs sobre rajola

Granet - Artificial - Ciment armat

ABANS DE FER CAP COMPRA VISITI'NS

Llorenç Bové

Plaça del Teatre, 8 VENDRELL

ESPECTACLES

La cinematografia travesa un cicle que, si be no pot considerar-se de penúria, car els públics segueixen afavorintlo i es veuen ben concorregudes les sales on s'hi roden pelícoles, almenys mereix el dictat de desorientació. La addició de sòns al cinema silent, més aviat ha perjudicat, que no pas ha beneficiat, a la perfecció, millor diriem a la il·lusió de perfecció que produïa quan no més era espectacular. Les imatges s'hi reflectien i s'hi reflecteixen encara, amb una tal aproximació a la realitat, que a l'expectador li fan perdre la noció de que el que te davant els ulls no és res més que un treball ampliat i perfeccionat de la moderna fotografia. Ningú diria que aquells panorames extensíssims plens de figures animades que'ls hi donen vida; que'ls mars en poarós temperi, que'ls boscos agitats per les ventades, i el traût de les grans urbs, i els jardins, i els palaus magnífics, i els temples imposants, que'l públic veu en les seves naturals proporcions, han sigut recollits per un mecanisme fotogràfic i fixats en «estampetes» de tamany reduidíssim. I la il·lusió és completa en esser reproduïdes en la blanca tela. La ficció desapareix per a fer pas a una realitat...

¿Pot dir-se el mateix de la reproducció de sòns? ¿Assoleix, aquesta, un verisme assimilable al que's despren dels aparells cinematogràfics? certament que no. En especial la veu humana, tan rica en modulacions i en matisos provinents del sò de cada una de les lletres consonants, al passar per la máquina sonora, perd, en proporcions desmesurades, la nitidesa del natural. Hi ha un llarg camí a recorrer abans d'assolir una perfecció relativament acceptable. I, cas escepcional, en els artistes espanyols s'hi nota molt més que en els altres, la dificultat d'emetre el sò de la S forta (SS). Talment diria's que en l'idioma inglès no hi figura la sonoritat d'aquesta lletra.

...Veusaci les consideracions que anavem desgranant, en escoltar el film sonor *Olimpia*, en el Centre Vendrelienc, per altra part, molt ben interpretat per els comediants espanyols Maria Alba i Josep Crespo.

REFRAN

S'ens demana la publicació del següent escrit:

A l'opinió pública

VENDRELLENCS:

El dijous de la setmana passada, tingué lloc al Centre Industrial, conforme estava anunciat, l'acte de la votació, per a elegir els individus que havien de formar el Consell directiu de la «Cooperativa Elèctrica Vendrellenca», de quin resultat no se'n pogué donar compte aquell dia, per el molt tard que acabà aquella reunió, que sigué en la forma següent:

De les dugues candidatnres que 's votaren, havent-hi un total de votants de 242, sortiren 156 candidatures integres de l' una i 29 de l'altre, havent-n'hi 56 d'esmenades, d'entre totes dugues i una en blanc, donant el següent resultat: President, Josep Grau, 204; Vispresident, Ramon Roig, 202; Secretari, Valentí Carné, 196; Tresorer, Joan Socias, 201; Comptador, Francesc Figuerola, 204; Vocals revisors de comptes, Pere Mallofré, 189; Jaume Marcé, 198; Ramon Bassa, 190; Josep Caralt, 195. L'altra candidatura obtingué els següents vots: President, Josep Grau, 35; Vis-president, Francesc Pagés, 31; Secretari, Salvador Mata, 34; Tresorer, Ramon Roig, 32; Comptador, Pere Plana, 32; Vocals, Angel Martorell, 45; Anton Barnadas, 50; Vicens Toldrà, 49.

Quedant, doncs, elegida la primera candidatura per gran majoria de vots, resultà que renunciaren aceptar els seus cárrecs de Tresorer i de Comptador, els senyors Socias i Figuerola, per motius que nosaltres som els primers en lamentar. I amb arreglo a lo previst pels Estatuts i pel vot de confiança que'ls assistents a la reunió donaren al Consell directiu, per a cubrir aquelles dugues vacants, ens entrevistarem tots els individus que anavem, tant en una com en altre candidatura, havent nomenat interinament, fins a la celebració de una nova junta general, als senyors Estanislau Orpinell i Emili Figueras, per a desempenyar els cárrecs de Tresorer i Comptador, respectivament. I en vista de la renúncia del vocal elegit Ramon Bassa, per no ser soci inscrit, ja que ho és el seu pare, passà a ocupar el seu lloc, el Vocal de l'altra candidatura, que obtingué major nombre de vots, Anton Barnadas, quedant aixi, de moment, completats tots els cárrecs que integren el Consell directiu de la «Cooperativa Eléctrica Vendrellenca».

Davant del fet lamentable que acaba de passar, amb motiu de les dugues esmentades renúncies, voldriem tindre congregat a tot el poble per explicar-li ben detalladament la conducta seguida en aquest afer, per certs individus, i per fer resaltar les males arts de que s'han valgut per a voler desbaratar una cosa de tanta trascendència i profit per a tots en general. Però no volem fer-ho ara per no cansar-vos a tots altra vegada, amb una nova reunió general, deixant, a més, que passi la efervecéncia de les eleccions, puig no faltaria, de segur, qui en faria d'això una arma política, entenent nosaltres que no s'hi deu barrejar per a res la política en una millora que és del poble, de tots i per a tots.

Estimem en el que val, la confiança que'ns ha donat el poble en massa, per a dur endavant aquest afer tan important i delicat, quina confiança sabrem recompensar, emprenent el camí a seguir, tan intrincat i plé d'esculls, fins arribar al fi desitjat, amb noblesa i lleialtat, despreciant tota mena de baixeses i males arts, i passant per damunt de tot, mentre ho permetin les nostres forces, fins a veure realitzat, el que fins avui no ha sigut més que un projecte, il·luminant a nostra vila amb sa llum pròpia, com l'antorxa del progrés il·lumina el món.

Vendrell, 8 de Novembre de 1932.— El President, *Josep Grau*. El Secretari, *Valentí Carné*.

SI V. ENCARE NO CUINA TOT AMB GAS, PENSI QUE ESTA PERDENT EL TEMPS

LA FÁBRICA DE GAS PROPORCIONA UNES CUINES MODERNES EXTRAORDINA-: RIAMENT ECONÓMIQUES :

Venta sense alteració de preu per donar facilitats

Des de 2 ptes. mensuals

Casa al carrer Major

número 19 lliure de cens, es vendria a bon preu. Per informes dirigir-se al mateix carrer Major, número 19.

S'admeterà jovenet cambrer

per a servir durant els dies de festa al Café d' Espanya. Detalls al mateix establiment

Bigues de Ferro

Bàscules i Cuines econòmiques

a comissió

Entrego les comandes a les 24 hores

CAIXES DE CAUDALS

Serrallería de Pau Socías (Traus)

MOSAICS HIDRAULICS URALITA

Materials de construcció

J. JULIVERT

VENDRELL Josep Marcé, 12

Abrics fets

per a nois de 6 a 14 anys

Dibuixos de Moda Formes elegants

PREUS BARATO

A LA

Casa Mumbrú

VENDRELL

Torrons de Crema Extra

a 2 pessetes la lliura

El·laboració de la Casa Recasens

PASTISSERIA I QUEVIURES

Regal de Cupons canviables en metàlic al 2 per cent de totes les compres

PREUS SENS COMPETENCIA

i classes superiors en tots els articles

ESPORTIVES

F. C. Tarragona, 2—F. C. Vendrell, 1

PROLEG.—Conforme varem anunciar i en contra els auguris que anaven de boca en boca, dient que l'equip no podria afilerar-se per estar cremant Tarragona, segons versions rebudes al matí de dita ciutat referent als successos allí ocorreguts i per tant l'equip visitant no es presentaria, va tenir lloc aquest encontre, quart de campionat, corresponent el triomf, i els dos punts, a l'equip visitant, equip i encontre que en nostra vila, i entre l'afició, poden qualificar-se, com els de la màxima emoció, resultant l'equip vencedor el que durant la seva vida esportiva ha visitat més vegades els cercles vendrellencs.—La resenya d'aquest encontre la detallarem de diferent manera al que tenim per norma, puig així creiem serem mes compresos.

ELS EQUIPS I EL RESULTAT.—Els equips en pugna el passat diumenge, mostraren dugues técniques distintes; el Tarragona un joc fort i de forta empenta, que portà als simpatics i novells equipiers locals una nerviositat i manca de serenitat fins a mitjans de la segona part, en que feren mostralla del seu joc, que en altres encontres els ha portat clarissimes victòries, aquella distinta tècnica de l'equip visitant i que avui dia arreu tots els equips de primera categoria desenrotllen. El resultat fou, mercés a l'actuació de la ratlla mitja visitant que fou la millor del seu equip, molt al revés de la local, amb tot el resultat si bé donà el triomf als visitants, no és vertaderamentlegal, ja que el primer tanto obtingut fou seguit d'una preparació de la bala amb les mans pel mateix marcador i que venia precedit d'altres d'en Samà. Apel·lem a la sinceritat de Cisteré, que fou qui va marcar dit tanto, si mentim.

Altre tanto va marcar el mateix equipier, aquest el considerem bó amb tota legalitat.

El Vendrell també obtingué un tanto valit, si bé l'arbrit no deixà acabar una jogada que pità ofside, tan imaginari, que els primers sorpresos, foren els que dita falta beneficiava.

LARBRIT I EL COMITE.—La comanda del passat encontre va anar a cárrec del col·legiat de Tarragona Sr. Calabuig, ex-equipier del Gimnástic. També, com els equips, tingué dugues actuacions, la de la primera part i la de la segona. En la primera posà tota la seva intel·ligència en no deixar que passés una falta sense senyalar-la amb el bon fi, creiem, de que l'encontre arribés al final sense traspassar els límits de la correcció, bona intenció que logrà. No així la segona que segurament a no percebre una bona visualitat motivada per defecte de la vista, deixà de senyalar moltes faltes, contant-se entre elles els gems del primer tanto i l'offside imaginari que d'una manera tan seriosa perjudicaren al Vendrell. Amb tot el que hem senyalat i que a darrera hora beneficià al Tarragona, no fou la seva actuació de les que poden collocar-se de parcials.

El comité fou, al nostre entendre, el que de no ésser un camp en que l'arbrit no ha sigut mai agoedit, *podia obtenir un gran èxit,* ja que la lluita era a base d'un equip de Tarragona i altre del Vendrell i sols a un comité que no *pensi* se li pot ocorre posar un arbrit de Tarragona i ex-equipier d'un dels equips contendents, que per cert ha mantingut sempre una forta rivalitat i havent solicitat el Vendrell un arbrit de fora provincia.

EL PUBLIC.—Els públics d'un i altre equip foren ben nombrosos, a l'ensems que partidistes en gran manera, no obstant ni un petit incident cal lamentar. No sempre ho hem pogut dir així mateix. Cel·lebrem-ho. En resum, un encontre de campionat.—

Els equips s'afileraren:

Tarragona F. C. segons el delegat: Roca, (a la segona part Alujas); Inglés, Recasens; Pechs, Samá, Albiol; Alujas, (a la segona part Roca), Carbonell, Cisteré, Pelegrí, Aviá

F. C. Vendrell: Vidal; Sans, Giralt; Manyé, Gibert, Romagosa; Guinovart, Nin, Salvó, Güell, Serra.

CLASSIFICACIÓ ACTUAL	J.	G.	E.	P.	G.F.	G.C.	P.
Catalunya Vilanova	4	4	0	0	7	0	8
F. C. Tarragona	4	4	0	0	7	2	8
F. C. Vendrell	4	2	0	2	16	6	4
F. C. Montblanc	4	2	0	2	9	5	4
Penya S. Avant Valls	4	1	1	2	2	5	3
F. C. Sitges	4	1	0	3	4	11	2
Catalunya de Reus	4	1	0	3	2	8	2
F. C. Constantí	4	0	1	3	2	12	1

Demà el Vendrell juga a Vilanova.

Notes municipals

L'Ajuntament d'aquesta vila en sessió celebrada el dia 8 de l'actual va acordar: aprovar l'acta de la sessió anterior; donar compliment a la correspondència i butlletins rebuts durant la setmana; aprovar i que's' exposi al public el Padró de conservació de clavegueres; aprovar el Balanç de les operacions de comptabilitat del mes d'Octubre; el Compte trimestral corresponent al tercer d'aquest any; la distribució de cabals pel mes de Novembre, i l'estracte d'acords adoptats durant el passat mes d'Octubre; denegar l'autorització sol·licitada per La Companyia Telefónica per a instal·lar una linia a la Barriada de Sant Salvador, per ésser un estorb pel transit, ja que els pals tindrien que col·locar-se a la voravia de l'Avinguda A.; autoritzar al Centre Vendrellenc per a realitzar les obres de reforma de les portes d'entrada; concedir un vuitè de pluma d'aigua en arrendament a Florenci Coral Totosaus; aceptar el projecte de pressupost per a l'any 1933 i que s'exposi al public; aprovar varies relacions de despeses; autoritzar al Secretari per a absentar-se de la vila; i després d'alguns precs i preguntes va aixecar-se la sessió.

ELECTORALS

—Amb un plè a vesar que envaïa i tot els passadiços de la ampla sala del Tivoli, dijous passat tingué lloc l'anunciat mitin de la Esquerra Republicana de Catalunya, en el que hi parlaren, entre altres, els candidats senyors Galés, Farreras i Duran i Rovira i Virgili, així com el senyor Macià, President de la Generalitat. Els oradors, tots, no empraren el lèxic extremista que és peculiar avui en la Esquerra, sobretot quan parlen els seus oradors davant una massa camperola, cosa que, si be els feu algom més adients als esperits governamentals, en canvi quedaren decebuts la major part dels centenars de rabassaires comarcans que ací vingueren per a sentir als seus redemtors.

—Per aquesta nit està anunciat un mitin al Tivoli Vendrellenc a carrec de la Candidatura d'Unió Ciutadana que patrocina la Lliga Regionalista; en el que hi parlaran els senyors Grau Sensat Estrada, Ferran de Segarra, Andreu Bausili i el candidat Josep M.ª Casabò.

—També al mateix Teatre Tivoli, i per demà diumenge a la nit, el Bloc Obrer i Camperol hi anuncia altre mitin en el qual hi parlaran els oradors Muné, Roig, Fortuny, Torrents, Rebull, Ibarra, D. Montserrat, Miravitlles, l'orador de fama mundial, segons les fulles anunciadores d'aquest acte, Gorkin i probablement la lluitadora Maria Recasens.

—Tenim entés, també, que a mitjans de setmana es farà a vila un important acte a carrec de la Coalició d'Esquerres de les Comarques Tarragonines, en el que hi prendrà part el senyor Marcel·lí Domingo i algun dels mes significats elements de dita Coalició esquerrana.

—La dualitat de pensar dels elements que avui integren el Centre Republicà Nacionalista d'aquesta vila, ha portat una divisió dels mateixos en les presents circumstàncies electorals, militant els uns al costat de la Esquerra Republicana de Catalunya i els altres s'han adherit a la Coalició d'Esquerres Tarragonines. Com sia que uns i altres creuen tenir majoria de vots en el dit Centre s'ha determinat aplaçar per a després de les eleccions dilucidar la situació política del mateix, avui adherit a la Esquerra Catalana per una votació molt nivellada tinguda fa pocs mesos endarrera. Entre tant la Esquerra ha posat les seves oficines electorals al mentat Centre i els altres elements n'han montat unes altres al número 25 del carrer Major d'aquesta vila.

—Diumenge passat a les set de la vetlla, el senyor Ferran de Segarra donà una conferència al local del Centre Catalanista Prat de la Riba, de la veïna vila d'Arbós, versant sobre el tema «Responsabilitat Cívica». La peroració del conferenciant produí un efecte immillorable entre el nombrós auditori que assistí a l'acte i que, tot i esser de invitació, no era suficient el local per inquibir-lo, essent molt celebrades les conclusions i ensenyances fruit de dita conferència

NOVES

Després d'una setmada plujosa i tempestuosa a intèrvals, avui el temps es presenta asserenat i amb tot el colorit tardoral. Les pluges caigudes han vingut a afavorir les operacions de la sembra, suara parades a causa de trobar-se la terra encrostada per l'abundor d'aigua caiguda durant la estiuada i fer uns mesos que no havia plogut.

* * *

S'està acabant de recollir la garrofa, que enguany es relativament reduida en quantitat.

Les oliveres presenten un aspecte sanitós i bona collita.

* * *

Una falta de caixa feu apareixer en el nostre darrer numero l'article titulat «L'home que va sentir la tristor del viure» firmat per Joan *Canals* quan el seu autor és l'amic Joan Casals, a qui demanem dispensa per aquest lapsus involuntari de correcció

* * *

L'amic i col·laborador en Joan Constant Riembau, passa per el disgust d'haver perdat al seu pare polític Pau Nin Solé.

Acompanyem a ell i demés familiars en la pena que'ls acora.

* * *

Amb la pluja forta d'aquests dies ha quedat palesat que es de gran necessitat procedir a l'arranjament del pis del carrer davant de la Estació, doncs tot el frontis de la mateixa des de'l començament del carrer del Ferrocarril fins a la Biblioteca Popular, queda convertit en un llac que obliga als passatgers que arriben i als que marxen, sobre tot a aquests darrers, a vedejar-lo ficant-se de peus a l'aigua, produint el mal efecte que és de suposar a les persones que es veuen obligades a aital molèstia.

Volem creure serà atesa aquesta indicació i que es procurarà remeiar-la com sigui, si be valdria la pena de que es fes de debò i no se sortís del pas amb unes carretades de balastre o unes incómodes passeres.

* * *

S'ens demana la publicació de la següent nota:

«Motivat per un edicte del Jutjat de la Audiència de Barcelona senyalant la venta en pública subhasta de les propietats de la Herència Trillas per una reclamació contra l'Hospital del Santíssim Salvador del Vendrell, en Francisco Barot presentà en dit Jutjat de guàrdia una denúncia per entendre que'ls interessos de la beneficència no poden esser detentats ni perjudicats en quina situació es troben els del Sant Hospital de aquesta vila de qui son propietat les finques objecte de dita venta.

Els responsables d'aquest vergonyós afer son aquells que no pagaren cap dels llegats en el testament del senyors Trillas, apoderant-se d'aquella fortuna sense autorització legal, amb perjudici del nostre benèfic establiment degut a la vergonyosa indiferència del poble del Vendrell en tractar-se dels interessos del seu Hospital.

Ratificada la denúncia i acompanyada de les diligències practicades, ha sigut tramesa al Jutjat d'instrucció del nostre partit».

* * *

Provin els turrons de crema

elaborats a la casa Recasens

PREU: 2 PESSETES LA LLIURA

* * *

Al Sindicat Agrícol d'aquesta vila s'hi estan enllestint les reparacions introduides en el departament per el·laboració d'oli, que enguany tot fa creure serà bastant important, les quals s'han realitzat d'acord amb les ensenyances que la pràctica demostrà en la passada collita. Segurament la setmana entrant s'obrirà llista dels socis que vulguin utilitzar el trull del Sindicat.

* * *

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: cap.

Matrimonis: cap.

Defuncions: Pau Nin Solé, 76 anys, Estela, 12; Marguerida Socias Sendrós, 81 anys, Salmerón, 23.

IMP. RAMON-RAMBLA 4 DE MARÇ-VENDRELL

Als electors de la circunscripció de la província de Tarragona

CIUTADANS:

Avui més que mai i davant les presents circumstàncies, l'home te necessitat i obligació de vestir bé i li cal demostrar arreu que és poseïdor d'aquell dò de distinció que la vida moderna exigeix. Per això la **Casa Mumbrú del Vendrell,** volent contribuir a que aital necessitat esdevingui una realitat, te montat el seu taller de Sastreria amb tots els avenços moderns i ha posat al seu davant al jove i expert tallador

En Jaume Ruart

coneixedor perfecte del modernissim tall estil Nord-Americà, tenint així la plena seguretat de que podrà complaure el gust més exigent.

Tenim rebudes les altes novetats per la Temporada d'Hivern

i podem assegurar-li què, en

ABRICS i VESTITS

podrà escollir a casa nostra, i a base de més de 200 dibuixos diferents, aquell que vostè necessiti.

Esmerada confecció ~ Forreria de seda
Elegancia ~ Distinció ~ Economia

UNICAMENT A LA

Casa Mumbrú del Vendrell

IMPORTANT: Tenim en existència un gran assortit d'**abrics fets** per a nois de sis a catorze anys.

PREUS MOLT BARATOS

IMP. RAMÓN